

LINIE 14

Hvidovre Lærerforening

Nr. 2 - Juni 2011

Årgang 32

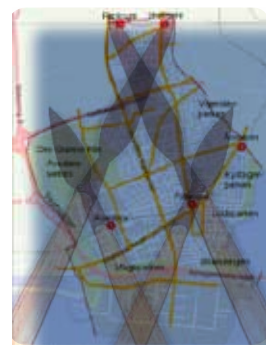
Tema:

Skolestruktur - igen-igen

Læs desuden om spydspidsuddannelse og spydspidser

LINIE 14

Hvidovre Lærerforening
Kreds 14 i Danmarks Lærerforening
Nr. 2 - Juni 2011 - Årgang 32

Indhold:

Leder - MED:	side 3
<i>Af kredsformand Flemming Ernst</i>	
Skolestrukturdebatten	side 4
<i>Af kredsformand Flemming Ernst</i>	
Spydspidser	side 5
<i>Af Pia Møller</i>	
Spydspidser og kompetenceudvikling	side 6
<i>Af Udviklingsenheden</i>	
Rapport fra en spydspids	side 9
<i>Af Peter Johansen</i>	
Tanker fra en spydspids	side 13
<i>Af Katrine Andersen</i>	
Arbejdstid 2011/12	side 15
<i>Af kredsformand Flemming Ernst</i>	
Den nye arbejdstidsaftale	side 16
<i>Af Vivian Korsgaard</i>	
Sommerferie - og sygdom	side 17
<i>Af kredsformand Flemming Ernst</i>	
Indbydelse til næste Seniortur	side 18
Seniortur til Gavnø	side 19
Fra generalforsamlingen	side 20
<i>Af Pia Møller</i>	

Redaktionens adresse: Hvidovre Lærerforening
Idrætsvej 73 • 2650 Hvidovre • Tlf.: 3677 7014 • E-mail: 014@dlf.org
Kontortid: Mandag-torsdag fra 10-16 • Fredag fra 10-14

Redaktion: Pia Møller • Mobil: 2094 6307
Ansvarlig over for presseloven: Flemming Ernst, kredsformand
Grafisk tilrettelæggelse: Erik Rasmussen • Tryk: Rådhustrykkeriet

Leder:

MED

1. maj er arbejder-nes internationale kampdag. Det er på denne dag, vi som lønmodtagere markerer, at der naturligvis fortsat skal kæmpes for ansattes rettigheder. Selv om de kampe der skal

tages, er af en helt anden karakter end for 100 år siden.

1. maj trådte MED-aftalen i kraft i Hvidovre Kommune. Mange kommuner har haft en MED-aftale i over 10 år, faktisk er Hvidovre en af de sidste kommuner i landet, hvor det lykkes at indgå en MED-aftale.

MED-aftalen afløser den SU-aftale, der hidtil har fungeret. SU står i denne sammenhæng for Samarbejdsudvalg. MED står for medbestemmelse og medindflydelse.

MED-aftalen sikrer medarbejderne indflydelse og medbestemmelse på egne arbejdsforhold. Derfor er det symptomatisk, men dog noget tilfældigt, at aftalen træder i kraft netop den 1. maj, der er den dag, hvor arbejdstagere i 122 år har markeret kampen for rettigheder og indflydelse.

På dagens kommunale arbejdsmarked er arbejdsforholdene heldigvis fuldstændig anderledes, end da Socialistisk Internationales kongres i 1889 beslutte at gøre 1. maj til arbejderens internationale kampdag. Hvis vi som medarbejdere skal klare de opgaver, kommunen skal udføre, på en faglig forsvarlig måde, skal vi anvende alle medarbejders resurser bedst muligt.

For mig betyder dette, at der skal lyttes til medarbejderne, deres erfaringer skal inddrages, og deres viden udnyttes. Det gøres kun, når man bliver inddraget – og vel og mærke inddraget, inden de endelige beslutninger tages. På den måde udnyttes man medarbejderens erfaringer og viden. Det gælder både, når beslutninger tages i kommunalbestyrelsen, i Teknisk forvaltning, på Frydenhøjskolen eller i Humlebien. I alle tilfælde skal ledelsen inddrage medarbejderne, inden beslutningen træffes. Man skal ikke kun – men også der – inddrage medarbejderne i udmøntningsfasen.

Det er svært at vide, hvornår en beslutning træffes. Bliver Hvidovre Kommunes budget for 2012 besluttet den 11. oktober ved 2. behandlingen i kommunalbestyrelsen. Formelt ja, men reelt nej. Derfor er medarbejderne altid blevet inddraget tidligere i budgetprocessen, så vores tilkendegivelser kunne indgå i den reelle beslutningsproces. Vores MED-aftale forudsætter, at man alle steder inddrager medarbejderrepræsentanterne, inden beslutninger reelt træffes.

Arbejdsmiljøet er centralt i MED-aftalen. Aftalen samler den nuværende Samarbejds- og Sikkerhedsorganisation. Det skulle meget gerne give et øget fokus på arbejdsmiljøet i alle beslutninger, der træffes.

Forvaltningsstrukturændringerne, der trådte i kraft 1. marts, har besværliggjort oprettelsen af MED-udvalg, både på forvaltningsniveauet og det lokale niveau. Det må vi hurtigst muligt få afklaret. På skoleområdet gør dette sig ikke gældende. Her skal der oprettes et lokalt MED-udvalg på alle skoler.

Velkommen til verden, kære MED-aftale, jeg håber, du vil sikre os som medarbejdere en større medindflydelse og medbestemmelse og et bedre arbejdsmiljø. Til gavn for både medarbejdere, ledere og borgere i Hvidovre.

Flemming Ernst, kredsformand

Skolestrukturdebatten

– en ny superskole i Hvidovre?

Af Flemming Ernst, kredsformand

Det er vist næppe gået hen over hovedet på nogen, at der debatteres skolestruktur i Hvidovre. Hvis man ikke er klar over det, kan man bare klikke ind på:
<http://www.hvidovre.dk/Default.aspx?ID=4120>
 på Hvidovre kommunes hjemmeside.

Debatten er meget åben, alle interessenter får lov at komme til orde. Der er arbejdsgruppemøder og dialogmøder i både nord, syd, vest og midt. Foreløbig slutter denne del af processen med et stormøde den 20. juni i Medborgersalen, hvor der vist er adgang for alle.

Hvad skal det så ende med?

Der arbejdes med 3 scenarier,

- **Bevarelse af alle 11 skoler**
- **Lukning af et antal skoler**
- **En skole på flere matrikler, f. eks. indskoling et sted og udskoling et andet sted.**

Strukturdebat frem for kvalitetsdebat?

Desværre er debatten blevet en strukturdebat. Det fremgår af ovenstående og af Hvidovres hjemmeside. Det burde i stedet være en kvalitetsdebat, hvordan får vi den bedste skole i Hvidovre? Skolekvalitetsdebatten burde rase.

Det er også kvalitet, vi debatterer, vil mange hævde. Det er det heldigvis også, men mange steder handler det mere om struktur end kvalitet. En ændring af et skoledistrikt har næppe ret meget med kvalitet af skolen at gøre, det handler vist mere om stuktur. Alligevel spillede skoledistriktsændringer en væsentlig rolle i debatten i januar, hvor forslaget om at nedlægge Engstrandskolen var til høring.

Der skal her lige indsparkes 3 faktuelle emner, som kan indgå i den videre kvalitetsdebat:

- Befolkningsprognosen for Hvidovre, som blev vedtaget i sidste måned, viser, at der i 2011 er over 100 flere børn i 0 – 5 årsalderen end i sidste års prognose.
- Undervisningsministeriet har netop udsendt en opgørelse over antallet af gennemførte og aflyste undervisningstimer i folkeskolen. Den viser, at antallet af gennemførte undervisningstimer er højest på mindre skoler. Jo større skoler, jo flere aflysninger.
- KREVI, der er det kommunale og regionale evalueringsinstitut, har analyseret skolerne undervisningseffekt på baggrund af afgangsprøveresultaterne fra 2007, 2008 og 2009. Når man beregner undervisningseffekten, tager man højde for en række sociale faktorer, der forventes at påvirke elevernes afgangsprøveresultater. Det betyder, at en skole, der har et socialt dårligt klientel, kan få en positiv undervisningseffekt, hvis eleverne klarer afgangsprøverne bedre, end man skulle forvente. Positiv undervisningseffekt betyder altså, at skolerne har lært eleverne mere, end man kunne forvente ud fra elevsammensætningen, negativ undervisningseffekt betyder det modsatte. Rapporten konkluderer følgende: ”Når man ser på sammenhængen mellem skolestørrelse og faglig kvalitet, har det betydning, hvilke skoler man ser på. For folkeskolerne er der en signifikant negativ sammenhæng mellem folkeskolernes størrelse og deres faglige kvalitet”. Det betyder, sagt på en anden måde, at mindre skoler leverer bedre undervisningseffekt end større skoler.

Det bliver helt sikkert meget vanskeligt eller umuligt at konkludere noget entydigt på baggrund af den debat, der foregår netop nu. Det kunne være ønskeligt, at debatten i højere grad også blev italesat som en kvalitetsdebat, så vi entydigt debatterede, hvordan vi får en superskole i Hvidovre – en fremtidens skole af høj klasse. Vi kunne debattere

- Hvordan styrker vi de faglige resultater for alle elever?
- Hvordan sikrer vi et godt undervisningsmiljø med plads til alle?

- Hvordan øger vi inklusionen i skolen uden det går ud over fagligheden?
- Hvordan styrker vi efteruddannelsen af lærerne?

for blot at nævne nogle elementer. Kvaliteten i folkeskolen bør være overordnet strukturen.

Endelig bør en beslutning om kvaliteten i folkeskolen også hvile på solide økonomiske beregninger, der både indregner drift og anlæg.

Spydspidser

Redaktionelt forord:

Fra det kommende skoleår og de næste 3 år skal der uddannes 3 spydspidslærere på alle skoler i Hvidovre – i øvrigt uanset den enkelte skoles størrelse!

Den følgende artikel fra Udviklingsenheden fortæller (bl.a.) om denne uddannelse, og efterfølgende har 2 spydspidser skrevet om deres erfaringer og forventninger. Når der allerede er både erfaringer, før uddannelsen går i gang, - og forventninger - er det fordi en del lærere allerede har fungeret som spydspidser eller resurse-lærere på deres skoler inden for forskellige områder med fokus, men altså hidtil uden egentlig uddannelse.

Hvilke områder, og hvilke lærere der er valgt til 'at spidde/spydde' er helt op til skolerne. Også hvordan de er valgt / udpeget.

På Hvidovre Lærerforenings generalforsamling i marts var der en del diskussion om dette emne.

Selvfølgelig blev det nævnt, at en sådan satsning er bemærkelsesværdig, da den sker samtidig med besparelser (jf. artikler om ny arbejdstid). Men de 2 ting er vedtaget uafhængigt af hinanden.

Desuden var der blandt generalforsamlingsdeltagerne meget forskellige opfattelser af, om spydspidserne var et led i en decentral udvikling – med plads til skolernes egne satsninger – eller snarere tegn på en vis topstyring med central fastholdelse og styring af en stor del af resurserne til videre- og efteruddannelse i knappe tider. Der var vel enighed om, at dette er endnu et skridt i retning af, at man i højere grad skal være konsultativ i sin funktion på sin skole.

Hvordan det vil fungere, vil vise sig.

Linie 14 vil i de kommende numre prøve at få flere – ikke mindst nye – spydspidser til at rapportere fra hverdagen i uddannelse og arbejde.

Red. Pia Møller

Spydspidser og kompetenceudvikling

Fra Udviklingsenheden

Skole i tiden – Sigtepunkter

Kommunalbestyrelsen i Hvidovre Kommune har på baggrund af mange drøftelser i en bred skolekreds besluttet, at ”Mål og Visioner” afløses af ”Skole i tiden – Sigtepunkter”. Sigtepunkterne er tænkt som det fælles grundlag og fundament, som skolernes arbejde hviler på i de kommende mange år. Sigtepunkterne udstikker hermed en fælles retning for skolevæsenet.

Sigtepunkterne:

- *inkluderende i tænkning og praksis*
- *med til at danne fundamentet for børnenes fremtid*
- *giver alle børn tilpasse og engagerede udfordringer*
- *sikrer optimal læring samt personlig og social udvikling i et demokratisk fællesskab*
- *sikrer kendskab til omverdenen og til dens muligheder*
- *bidrager til at lærerne løbende udvikler sin egen praksis i en lærende organisation*
- *udvikler løbende skole/hjem samarbejdet*
- *har tydelige værdier og omsætter dem i praksis*

Skolerne baserer sig grundlæggende på en inkluderende praksis, hvor det pædagogiske syn betyder, at alle elever skal have øget udbytte af undervisningen. Og alle elever skal have mulighed for at indgå i meningsfulde fællesskaber.

En styrket almenundervisning er en nødvendighed for øget inklusion og mindre specialundervisning.

Sigtepunkterne baserer sig på en systemisk tankegang, som skal brede sig ud til alle områder i skolen.

Det forventes, at kommunens enkelte skoler på baggrund af Sigtepunkterne selv vælger hvilke mål, de vil arbejde med. Der udarbejdes derfor lokale mål, som skal understøtte og implementere Sigtepunkternes hensigt.

Spydspidser

Som et af flere tiltag i forhold til understøttelsen af og implementeringen af Sigtepunkterne oprettes Spydspidser på skolerne. Spydspidser er lærere, som har en særlig viden indenfor et af disse syv områder: Koordination af specialundervisningen, AKT, Læsning, Pædagogisk it og iwb tavler, Matematik, Science og naturfag og Pædagogiske læringscentre.

Skolerne har derudover selv mulighed for at vælge lærere fra to områder, der ligger ud over de nævnte syv.

Skolerne i Hvidovre baserer sig grundlæggende på en inkluderende tænkning og praksis.

Spydspidserne skal klædes på til at kunne understøtte inklusionstanken på skolerne. De gennemfører derfor et PD-modul på UCC i ”Pædagogisk udviklingsarbejde med henblik på inklusion”.

Spydspidserne skal vejlede kollegaer om tilrettelæggelse, gennemførelse og evaluering af undervisningen indenfor deres område. De skal samtidig indgå i en generel professionsudvikling og opkvalificering af undervisningen.

De gennemfører derfor også en uddannelse i ”Spydspids-vejlederrollen” på UCC som et PD-modul.

Spydspidsuddannelsen

Hver skole får mulighed for at sende tre lærere af sted på de forømtalte uddannelser hvert år i tre år. På tre år har ni lærere pr. skole fået en uddannelse i de to tværgående og overordnet PD-moduler.

Skolerne sender de tre spydspidser af sted det første år.

Man kommer på samme uddannelse med andre kollegaer fra Hvidovre.

Undervisningen for det første hold er allerede tilrettelagt. Holdet starter den 4. oktober og afslutter modulet den 30. november. Det bliver i modulet: ”Pædagogisk udviklingsarbejde med henblik på inklusion”. Det næste modul afholdes efter nytår.

Udviklingsenheden vil afholde to netværksmøder for Spydspidserne i løbet af skoleåret. Her vil vi på tværs af fagområderne have fokus på udbyttet og anvendelighed i forhold til uddannelsen samt i arbejdet inklusion og vejledning.

Sideløbende med Spydspidsuddannelsen vil skolelederne modtage et uddannelsesmodul gennem UCC i: ”Ledelse for forandrings – og udviklingsprocesser i offentlige organisationer”. Det giver lederne nye værktøjer til

understøttelse af Sigtepunkterne og Spydspidsernes arbejdsområder.

Kompetenceudvikling på egen skole

For at styrke inklusion og skolens pædagogiske og faglige udvikling anbefaler vi, at der oprettes kompetencecentre på alle skoler i kommunen.

Kompetencecentret skal være centrum for arbejdet med inklusion, lærernes læring og undervisning.

Deltagerne i kompetencecentret har fokus på arbejdet med lærernes læring, systematisk videndeling og evaluering. Skolens ledelse har en tydelig rolle i dette arbejde.

I kraft af centrets viden, rådgivning og initiativer får Spydspidser og andre mulighed for i fællesskab at reflektere, videndele og lære.

Et sådan kompetencecenter kan først være fuldt udbygget om tre år, når alle Spydspidserne er færdiguddannet. Skolerne må i den mellemliggende periode finde deres egen måde at opbygge et kompetencecenter på. Der findes flere forskellige måder at gøre det på. Udviklingsenheden vil meget gerne være behjælpelig i dette arbejde.

Vi ser frem til at skolerne i Hvidovre på denne måde får et kompetenceløft til glæde for elever og lærere.

Grafisk oversigt over forløbet – år 1

Øvrige indsatser indenfor kompetenceudvikling

Udviklingsenheden har igangsat flere andre projekter parallelt med spydspidsindsatsen.

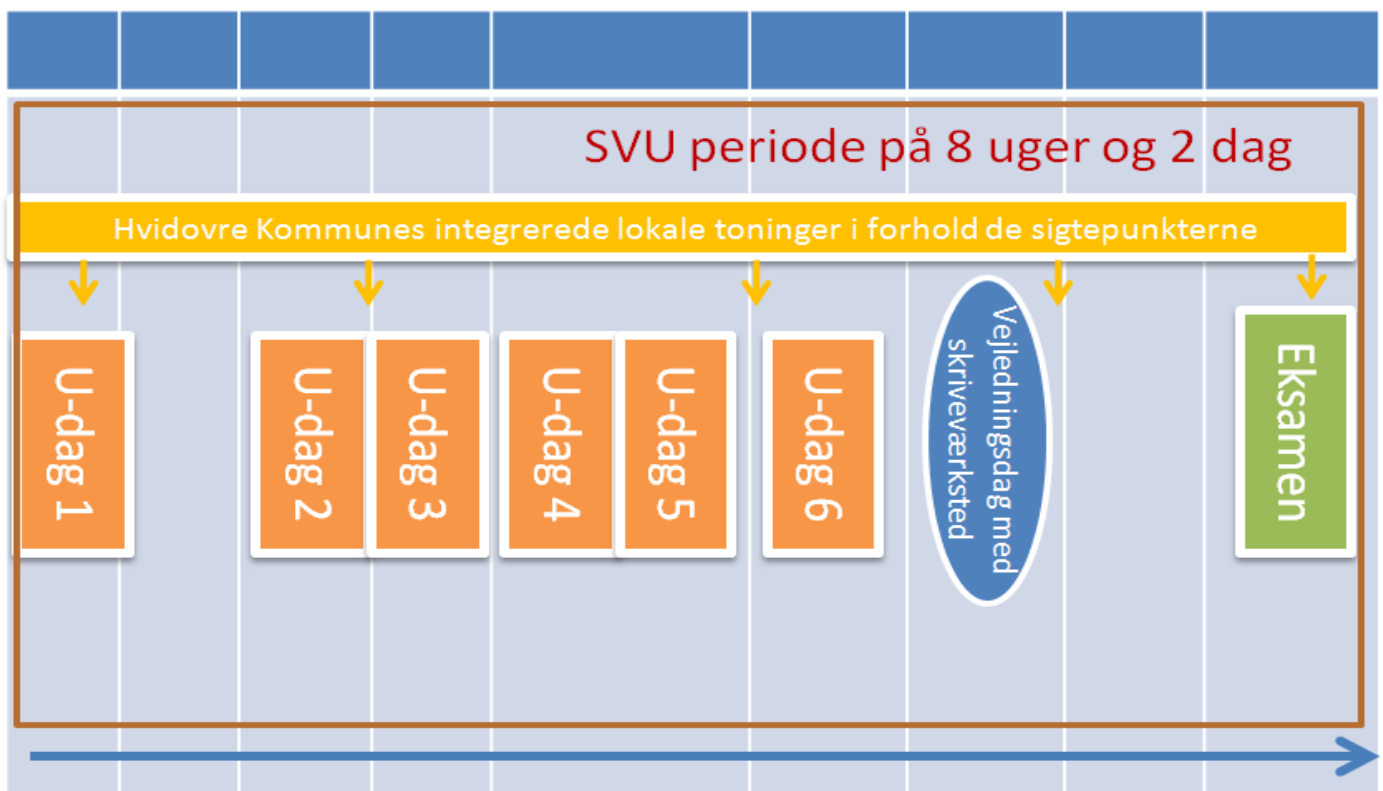
- Læseprojekt med faglig læsning via IWB i udskoling. I dette projekt arbejder spydspidser fra Læsevejledere, IWB vejledere og Læringscentrene sammen om at udvikle nye undervisningsmaterialer/former i forbindelse med faglig læsning i udskoling. Projektet er et pilotprojekt, der foregår på 3 af kommunens skoler. Efterfølgende skal de tre projekter formidles til de resterende skoler i Hvidovre samt til resten af landet.
- Læseprojekt med faglig læsning på mellemtrinnet (i samarb. med DLF). Læseprojektet 'Vi læser for livet' foregår i skoleårene 2011/2012 og 2012/2013. Det første år lanceres 'Lån en ekspert', hvor skolerne kan få oplæg af fagfolk og derefter få konsulentbistand ude på egen skole.
- 'Det digitale penalthus' der er et landsdækkende it-pædagogisk netværk, hvor

skolerne forsøger at forbedre og udvikle skole-it. Over halvdelen af Hvidovre Kommunes skoler er således Netværksskoler. Videndeling er nøgleordet.

- Kurser i Science – metodelab – hvor det i år er indskoling, der får tilbud om efter-videre uddannelse. I løbet af de næste to år bliver det lærere fra mellemtrinnet og udskoling, der får tilbud om denne opkvalificering.
- Lokale kurser til understøttelse af inklusion (opslået i kursuskataloget)

Den planlagte kompetenceudvikling er en stor og bredspektret indsats, hvor tegningerne af det næste allerede er på vej – fx arbejder vi på indsatser omkring ændret pædagogik ifm. iwb-tavler, to-lærer-ordninger og flere andre spændende indsatser.

Rigtig god sommer til alle.

Rapport fra en spydspids

Det er vigtigt at gøre en forskel

Af Peter Johansen, lærer og spydspids som AKT-vejleder på Risbjergskolen

Jeg er meget glad for mit arbejde som AKT-vejleder. Jeg er endda så privilegeret, at jeg er fuldtids AKT-vejleder. Det giver en stor fleksibilitet i hverdagen til gavn for mig selv og de mange mennesker jeg er i kontakt med dagligt.

Jeg er så heldig at være ansat på en skole, hvor man kan se værdien af at bruge så forholdsvis mange resurser på en AKT-vejleder.

Nu er jeg så også spydspids.. En spydspids kan under gunstige vilkår og i de rette hænder ramme sit mål – og nogle gange rammer spydspidsen i plet. Mens det nogle gange går anderledes og det bliver en forbier. Spydspidsen skal også være spids og parat til opgaven – at ramme målet. Det gør den ikke alene.

Jeg har i de sidste 20 år arbejdet inden for området. For 20 år siden hed det noget andet – så vidt jeg husker hed det socio-emotionelle børn, adfærdsvanskelige børn og andre betegnelser. Desuden har jeg en ret omfattende efteruddannelse, blandt andet på PD-niveau. Jeg er uddannet konfliktmægler og har studeret på kandidatniveau på DPU.

Mit virke som AKT-vejleder er et valg jeg har gjort med hjertet. Det er en vigtig mission i mit liv at kunne gøre en forskel.

Ved siden af dette har jeg et rigt liv. Jeg har nemt ved at sige, at nu har jeg gjort det godt. Og så holder jeg fri.

Længe før begrebet rummelighed kom på dagsordenen inden for skoleverdenen, har det været vigtigt for mig at målrette mit arbejde på en sådan måde, at børnene så vidt muligt kunne blive i den almindelige folkeskole. Så længe, at børnene har et værdigt og udbytterigt skoleliv. Såvel fagligt som socialt.

En konkret beretning

Jeg vil fortælle en lille beretning om et barn. Jeg har fået tilladelse af ham selv til at fortælle hans historie. (Navnene er opdigtede). Jeg synes at beretningen er et godt eksempel på hvordan man kan hjælpe og rumme et barn i store vanskeligheder!

Bo er 9 år gammel. Siden han startede i 1. klasse, havde hans lærere lagt mærke til, at han ikke havde det godt. Han havde meget svært ved at sidde stille på sin plads. Han drillede de andre børn i klassen. Optrådte som klassens klovn ved at lade som om han kunne spise blyanter.

Nogle gange var Bo så uheldig, at han var umulig at trøste. Så ville han hjem fra skolen for at se, om hans far stadig var i live, fordi han troede at hans far var død. For det havde hans mor sagt til ham om morgenen at han var.

Nu var det så heldigt at Bo havde en klasselærer Gitte, som havde en helt særlig fornemmelse for hvordan det var at være Bo. Så selv om det var stik imod alle regler fik Bo lov til at løbe de 5 minutter det tog at komme hjem for at chekke, at far ikke var død. Det var det heldigvis.

Bos mor var desværre meget psykisk ustabil. Det fandt skolen ud af ved at have en tæt dialog med Bos far, der gjorde alt hvad han kunne for at redde sin familie.

Bo var også heldig, at han næsten aldrig fik skæld ud i skolen – hans lærere vidste efterhånden godt, at Bos hjemlige forhold var meget utrygge. Så når Bo gjorde dumme ting fik han ofte et lille kram – og blev strøget kærligt gennem håret af sin klasselærer.

Der er et klassebillede fra 1. klasse, hvor man kan se Bo stå lige foran Gitte. Gitte holder Bo om begge skuldre. Bo kan stadig huske at han altid følte sig set og hørt af Gitte. Også denne dag.

Det blev værre og værre for Bo. På et tidspunkt følte Bos naboer, at de var nødt til at henvende sig til skolen for at fortælle hvor slemt de syntes at det stod til. Bo sad ofte oppe til langt ud på aftenen og græd og skreg. Fx skreg han at ”far må ikke dø”, ”jeg vil ikke være her” osv. Det var så hjerteskræende at høre på, at de gode naboer var nødt til at handle. Bos far var ofte på aftenarbejde, så da skolen kontaktede faren for at fortælle om henvendelsen fra naboerne – var han uvidende om situationen.

Igen blev Bo mødt med omsorg og varme i skolen. Fx var Bo en eminent læser. Så på hans gode dage blev han bedt om at læse historier højt for klassen. Det var Bo stolt af og glad for i en hverdag der ellers var fyldt af bekymringer, frygt og utryghed.

Engang blev Bo inviteret hjem til Gitte. Hun syntes, at det ville være hyggeligt hvis Bo ville hilse på hendes søn, der dengang var 4 år gammel. Bo glemmer aldrig den dag, hvor han fik varm kakao og en stund i ro og tryghed. Desværre blev Bos hjemlige forhold som sagt værre og værre. Han fik nu også regelmæssig bank af moderen.

I skolen begyndte Bo at forfølge en anden dreng der gik på krykker. Drengen gik en klasse over Bo, der nu gik i anden klasse. Bo havde selv været handicappet fra han var 4 til

han var næsten syv år gammel. Alligevel gik det ud over den anden dreng, der blev både drillet og sparket. Drengens lærer fandt ud af hvad der foregik – og konfronterede på en meget hård måde Bo med det skete. Det gjorde at Bo brød fuldstændig sammen. Bo var ellers blevet mere og mere hård og ufølsom udadtil.

Igen tog Gitte sig kærligt af Bo der blev trøstet i lang tid, mens en af de andre lærere holdt øje med klassen.

Heldigvis havde Bo en trofast ven, der også selv havde det svært. Ham kunne Bo lave de mest vidunderlige lege med. De var ofte superhelte sammen. Bo var ”Lynet” og kunne stikke af fra en hvilken som helt situation når de legede sammen. Her var Bo glad og kunne for en stund glemme alt det svære.

Gitte kontaktede igen faren, som kom til møde på skolen, hvad han ofte havde været. Han blev dér aldrig mødt af fordømmelse – men af megen forståelse og tilbud om hjælp. Der blev også altid sagt tydeligt, at lærerne var meget bekymrede for Bo, og ved dette møde var budskabet, at det ikke kunne blive ved med at gå sådan. Ellers mente skolen at Bo ville tage varig skade på sjælen. Bo var ved at blive systematisk nedbrudt.

På mødet var også skolens højt respekterede inspektør.

Bo husker, at han aldrig havde fået skæld ud af inspektøren, nok fordi Gitte og hans andre lærere havde fortalt inspektøren hvordan det stod til i Bos hjem.

Inspektøren foreslog på mødet, at Bo blev anbragt uden for hjemmet på et godt og velrenommeret børnehjem.

Bo fik senere at vide af sin far, som var en varm og kærlig far og som han elskede højt, at det havde været en vanvittig smertelig beslutning, at Bo skulle fjernes fra hjemmet, men at faren godt vidste, at det var det eneste rigtige at gøre.

Derfor blev Bo dagen efter anbragt på børnehjem. Bos far kørte ham til børnehjemmet.

Bos mor havde samme aften forladt hjemmet i raseri. Bo så først sin mor igen, da Bo var blevet voksen. 20 år gammel var han.

Bo husker, at det var helt forfærdeligt at skulle væk fra sin far. Bo følte sig helt fortabt og måtte have beroligende medicin for at faren overhovedet kunne forlade ham.

Dagen efter startede Bo i en ny skole. Ude af sig selv startede han i 3. klasse på en stor skole i København. Bo husker det som at han nærmest mødte en engel, da han mødte sin nye klasselærer. Hun mødte Bo med stor menneskelighed og finfølelse.

På den nye skole vidste man godt hvad der var Bos situation, fordi Gitte havde ringet til den nye klasselærer og fortalt grundigt hvad der var på spil.

Derfor iværksatte man allerede samme uge specialundervisning af Bo. Bo fik AKT-timer sammen med den nye klasselærer Karen. Han husker også at Karen var rigtig god til at lytte til ham. Hun var også god til at spørge Bo om hvordan han havde det. Men det var sjældent, at hun kom med en masse ord om hvad Bo skulle gøre. Bo husker disse timer som noget helt særligt og trygt – og at det var med til at få ham til at holde ud.

Heldigvis blev det besluttet at Bo kunne komme hjem til sin far, men der gik et halvt år hvor Bo levede i uvished.

Bo glemmer heller aldrig forstanderen på børnehjemmet - hr. Pedersen. Han var en rar og glad mand husker Bo. En weekenddag hvor Bo var på børnehjemmet, blev han inviteret op til forstanderen og hans børn. Hr. Pedersen havde tjenestebolig på børnehjemmet. Bo følte at det var noget særligt at han var inviteret derop hvor de andre børn ellers aldrig kom.

Bo fik også en vigtig og god klassekammerat Tina. Hun tog så godt imod Bo og spurgte hvordan han havde det. Hun fortalte Bo at hun vidste hvordan det var at savne. Hun havde nemlig lige mistet sin elskede morfar.

Da Bo endelig fik at vide, at han kunne komme hjem til far, var han jublende glad. Bos far holdt en stor fest for alle børnene på børnehjemmet.

Da Bo så kom hjem for at bo med sin far begyndte tingene hurtigt at gå godt. Det var godt at se Gitte og klassekammeraterne igen.

Bo fik også hurtigt AKT-støtte. Det var hans gode regnelærer hr. Olsen der tog sig af dette.

Efter et par måneder holdt hr. Olsen en tale for Bo i klassen. Hr. Olsen sagde, at det var dejligt at se, at til trods for alt det svære der var sket var Bo nu glad – og kunne endda følge med i regning. Det havde Bo haft meget svært ved tidligere.

Dette skete for mange år siden. Ca. 1969-1972.

Jeg synes, at beretningen viser, at det er så vigtigt, at barnet bliver mødt ud fra dets situation og dets forudsætninger. Med det professionelle syn.

Bo har sikkert været svær at rumme i klassen. Det er dog tydeligt, at de fleste af de mennesker Bo har mødt, har været i stand til at se mangesidet og professionelt på Bo. De har haft det medmenneskelige og empatiske på plads og har løftet Bo og hans far i en meget vanskelig og langvarig livskrise. De var aldrig fordømmende, men var imødekommende og vedholdende.

En AKT-spydspids i dag

Dengang var der ikke AKT-vejledere og spydspidser – selv om jeg bruger beskrivelsen i beretningen. Måske var fru Andersen en spydspids på sin skole? Mon ikke hun inspirerede kolleger forældre og børn. Måske var Gitte af samme støbning. Og hr. Pedersen evnede at gøre noget usædvanligt, der havde stor betydning for Bo.

Jeg tænker, at en AKT-spydspids bør være lyttende, inspirerende, empatisk, vedholdende og drevet af en dybfølt lyst til at gøre en forskel.

Man taler meget om at ”gå foran”. Jeg mener, at det er det lange seje træk der gør en forskel – netop som beretningen om Bo viser.

Jeg mener, at man som lærer – og her specifikt som AKT-vejleder, har et stort ansvar for at løfte børnene. Også selv om deres forældre måske ikke har de evner vi kunne ønske os. Vi skal altid være børnenes advokat.

Jeg ved, at Bo er dybt taknemmelig for det der blev gjort for ham dengang. I dag i sit voksenliv har han er meningsfuldt og godt liv. Han føler, at den måde han blev mødt på sin vej, har været af afgørende betydning for at han i dag lever et godt liv.

Bo blev aldrig skældt ud. Han blev set mangesidet – systemisk – han fik udfordringer dér hvor han magtede dem – og fik anerkendelse for det han magtede og mestrede.

Jeg mener, at det er meget vigtigt at en AKT-spydspids kan opfylde de ting jeg beskriver. Det kan ikke nytte noget at have et virke der ikke er valgt med hjertet.

Det er også vigtigt at en Spydspids efteruddannes. De valgte PD-moduler i Hvidovre kvalificerer bredt. På den anden side kunne jeg godt have ønsket mig, at der kunne have været set nærmere på de enkelte spydspidsers

individuelle kvalifikationer. Selvom det også er værdifuldt for mig at få fælles referencerammer med mine spydspidskolleger, mener jeg, at jeg ville blive endnu bedre efteruddannet ved at blive opkvalificeret dér hvor jeg konkret er erfaringsmæssigt og uddannelsesmæssigt som AKT-vejleder.

Jeg synes også, at beretningen viser, at hjertet skal være med. Måske ligefrem et ”kald”. Selv om det nok efterhånden er et gammeldags udtryk. Det kan dog også være en position, der kan være vanskelig at bevare i en tid hvor lærerne bliver mødt med mange forventninger og krav. Nogle rimelige. Andre nærmest uanstændige.

Nogle gange må vi erkende, at der er grænser for rummelighed. Så kan vi blive efteruddannet og opkvalificeret nok så meget – af og til lider børn ubodelig skade ved at forblive i den almindelige folkeskole.

Og det er jo ikke alle børn, der er lige så heldige som Bo. Selv om vi i skolen i dag er blevet bedre end for 40 år siden til at rumme børn med særlige forudsætninger, er der stadig lang vej igen.

Mange børn med diagnoser kunne blive tilgodeset langt bedre end tilfældet er i dag. Det

kræver blandt andet mod, nytænkning og hjerterum. Men ikke nødvendigvis mange flere resurser.

Bo mener selv, at han kunne have fået diagnosen ADHD, hvis den havde eksisteret dengang – måske var det godt for ham, at den ikke fandtes og at han blev mødt som han gjorde.

Tanker fra en spydspids

Af Katrine Andersen, spydspids i IWB, lærer på Enghøjsskolen

Som udgangspunkt var jeg overvejende positivt stemt over for spydspidsidéen; den giver mulighed for at aktivere nogle slumrende ressourcer ude på de enkelte skoler, samtidig med at den skaber et rum for vidensdeling mellem dem, der er frontløbere på de forskellige områder.

En tung start

Derfor var min skuffelse stor, da jeg mødte op til store fællesaftermiddag for alle kommunens spydspidser i efteråret. Dagen var lagt an på, at her skulle rollen som spydspids udfoldes, og vi skulle få indsigt i, hvilken overordnet vision, vi som spydspidser var en del af. I stedet bar den præg af, at ingen rigtig havde tænkt overordnede tanker om projektet, men blot blindt adopteret nogle idéer som andre havde fået, og krydret dem med et par citater fra en EVA-rapport.

Det stod altså klart fra starten, at der ikke var nogen overordnet vision, og at man fra centralt hold var ligeså meget i vildrede om, hvad vores rolle var, som vi selv var.

En succes baseret på mere held end forstand

Vi startede derfor vores arbejde fra nul; uden nogen som helst definerede rammer for, hvad vi skulle med vores møder, og hvordan den decentrale vidensdeling skulle foregå.

Det første år har derfor været én lang pejlen sig ind på, hvad det egentlig er vi skal. Og det har været et virkelig spændende år. Guderne skal vide, at der er langt mellem snapsene, når det kommer til kurser og møder i kommunalt regi, men spydspidsmøderne er noget jeg ser frem til.

Det skyldes at de opfylder nogle behov, som jeg tror de fleste frontløbere på et område har:

Det ene er behovet for at sparre med ligemænd. På alle skoler findes en række (uddannede eller selvlærte) eksperter, men på de fleste skoler er disse eksperter meget alene med deres viden og engagement. Når man samler eksperterne inden for et område, giver det mulighed for at puste nyt liv i engagementet.

Det andet er behovet for at få inspiration på ens eget niveau. Hvis man i sin hverdag er den, der ved mest om et område, mangler man nogen, man selv skal lære noget af. I spydspidsgruppen behøver man ikke, at tage hensyn til dem, der ikke interesserer sig for området, for vi har alle samme engagement. Derfor kan man starte på et højere niveau. På den måde bliver frontløberne også klogere på deres område, og kan dermed bidrage med ny viden ned igennem systemet.

Det tredje er behovet for at drøfte vejlederrollen på skolerne. Her har det vist sig, at der er kæmpestore lokale forskelle både i timetal, kultur og praksisser på de forskellige skoler. Desuagtet er forventningen fra ledelser og kommune den samme: at vi påtager os en slags vejlederrolle på vores skoler, så inspiration, viden og engagement fra spydspidsnetværket forplanter sig ud i krogene på de enkelte lærerværelser.

Alle disse behov er i høj grad blevet opfyldt i min spydspidsgruppe takket være de personer som har udgjort gruppen og ikke mindst Kristian Hjuler, som har ledet den.

Vi har nydt det anarki, som kommer af, at der ikke er defineret en ramme, men man kan indvende, at det også er meget skrøbeligt på den måde. Når man ikke har sikret en fælles ramme, bliver forskellen på én spydspidsgruppes succes og en andens fiasko defineret af, hvem der tilfældigvis kommer til at lede og deltage i gruppen. Det bliver på den måde mere held end forstand, om de enkelte grupper fungerer.

Konklusionen fra min side er at spydspidsidéen er god. Det er interessant og udfordrende for os, der deltager, og den giver potentiale for et løft for alle lærere inden for de områder, der er udvalgt.

Set i bakspejlet kan man håbe, at den katastrofalt dårlige introduktion blot var en snedig strategi for at sikre, at de enkelte spydspidsgrupper selv definerede deres rolle og dermed fik et ejerskab for arbejdet.

Den (svære) kollegiale vejledning

Næste år suppleres møderække og vejlederfunktion med et to PD-moduler for tre spydspidser på hver skole.

Det er to moduler i hhv. inklusion og vejledning. Igen virker det som om, at man fra centralt hold har handlet lidt med hovedet under armen, og bare tænkt ”inklusion – det kan vi godt lide, den tager vi.”, uden at forholde sig til, hvordan dette modul passer ind i forhold til netop spydspidsfunktionen.

Vejledningsmodulet giver derimod indlysende mening. Vejledningsdelen er nemlig den absolut sværeste del af spydspidsfunktionen, fordi det er svært både at være vejleder og kollega. Balancen mellem at tilbyde sin viden og sin hjælp og virke påtrængende er hårfin, og hvordan får man den entusiasme som man tager med sig fra spydspidsmøderne til at smitte af på sine kolleger?

Derfor ser jeg frem til at blive klogere på netop vejlederfunktionen, og håber selvfølgelig, at jeg tager fejl, når jeg har svært ved at se den røde tråd i uddannelsens to moduler. Om ikke andet ved jeg, at det er supergode folk, som jeg skal tage uddannelsen sammen med, så om ikke andet lærer vi nok noget af hinanden.

Arbejdstid 2011/12

Af kredsformand Flemming Ernst

I sidste nummer af Linie 14 beskrev jeg, hvad hovedpunkterne i den arbejdstidsaftale, der træder i kraft 1. august 2011, indeholder.

En ting er at indgå en aftale kommunalt, noget andet er at få aftalen omsat til almindelig praksis på skolerne. Her har tillidsrepræsentanterne og skolelederne haft et stort arbejde. Det er endnu for tidligt at sige noget sikkert om, hvordan aftalen kommer til at fungere. Det kan også anskues på flere måder.

Aftalen betyder, at lærerne i gennemsnit kommer til at undervise mere. Den skulle forhåbentlig ikke betyde, at man kommer til at arbejde mere. Antallet af møder skulle gerne reduceres, ligesom skoledagen starter 5 minutter senere om morgenen, og slutter på samme tid. Betyder denne omlægning et øget pres, der i sidste ende kan give et forøget sygefravær på grund af stress?

Hvordan bliver elevernes udbytte af undervisningen? Der er mindre tid til skole/hjemsamarbejde. Der er færre klasserejser. Der er mindre tid på det pædagogiske servicecenter. Der er mindre tid til lærernes efteruddannelse. Hvordan påvirker disse nedskæringer kvaliteten af undervisningen samlet set? Det kan først vurderes på længere sigt, men der er vel

ingen, der forventer, at det virker direkte fremmende for kvaliteten! Hvad er forventningerne til skolen i Hvidovre de kommende år?

Forventer politikere og forældre, at vi både øger den faglige kvalitet og inkluderer flere elever? Kan aftalen støtte op om sådanne forventninger, hvis de er der?

Fra Hvidovre Lærerforenings side følger vi selvfølgelig udmøntningen af aftalen. Hvordan går det på skolerne? Kan man indgå fornuftige aftaler? Er der uenighedsspørgsmål, som vi skal løse i samarbejde med forvaltningen? Vi vil også følge med i, om sygefraværet ændrer sig, og forsøge at identificere, om en ændring skyldes arbejdstidsaftalen. Det er under alle omstændigheder vigtigt at slå fast, at uanset hvilken aftale man arbejder under, skal krav og resurser følges ad. Det fremgår tydeligt af Branchearbejdsmiljørådets pjece "Stress i Skolen". For os betyder det fx, at når man med den nye arbejdstidsaftale reducerer skole/hjemsamarbejdet, fordi der er sket en besparelse på dette område, skal man ikke pålægges at udføre det samme skole/hjemsamarbejde bare i skriftlig form uden at mødes med forældrene og uden at få tilført tid (ressurser).

I efteråret kunne man frygte, at den besparelse, der blev vedtaget på skoleområdet, ville betyde afskedigelse af mange lærere. Det har heldigvis vist sig, at det ikke var nødvendigt at afskedige nogen. Det er der flere årsager til, bl. a. at det under forhandlingerne lykkedes at indgå en aftale om fratrædelsesordninger. Ordninger som 5 valgte at tage imod.

Det blev nødvendigt at forflytte nogle få lærere. Det er aldrig rart at blive forflyttet mod sin vilje, men vi kan heldigvis konstatere, at den procedure, der var aftalt for frivillig forflyttelse, tvungen forflyttelse og mulighed for at besøge og søge modtagende skole, fungerede flot. Det skyldes et godt samarbejde mellem Hvidovre Lærerforening, forvaltningen og skolerne.

Bilag 12_110228_04_04_05

Enighedspapir vedr. lærertidsaftale

Hvidovre Kommune og Hvidovre Lærerforening er på baggrund af møde 11. februar 2011 enige om det nedenstående.

Der indgås aftale for skoleåret 2011/12 og skoleåret 2012/13 om lærernes arbejdstid med følgende ændringer i forhold til den eksisterende aftale:

Indenfor omregningsfaktoren	Økonomisk effekt (kr.)
Pausetid	2.200.000
Pausetid, børnehaveklasselædere	105.000
Skole/hjemsamarbejde	3.820.511
Elevsamtaler	721.611
Reduceret faktor, tolærertimer	874.500
Sociale arrangementer	244.000
Besparelse	7.965.622

Den heraf følgende omregningsfaktor bliver 2,10, dog for tolærertimer og tilfældige vikartimer 1,90.

Andre opgaver	Økonomisk effekt (kr.)
Klasserejser mv.	1.294.790
Pæd. Servicecentre	583.000
Kurser	2.736.944
Pædagogisk Råd + pæd. Dage	1.685.961
Nye lærere	350.000
Skole/hjemsamarbejde	-1.620.000
Sociale arrangementer	-244.000
Besparelse	4.786.695

Den nye arbejdstidsaftale - et skridt frem eller tilbage

Af Vivian Korsgaard, Tillidsrepræsentant, Dansborgskolen

Skoleåret 11/12 nærmer sig med hastige skridt og dermed også den ny arbejdstidsaftale, som er indgået mellem Hvidovre Kommune og Hvidovre Lærereforening.

Er den ny aftale et skridt frem eller et tilbage? En besparelse på 12,7 mio. i det samlede skolevæsen i Hvidovre kan mærkes. Konsekvenserne kendes ikke endnu i forhold til elevernes udbytte af undervisningen, men en ting er helt sikkert – lærerne skal undervise mere næste år og mødes mindre med forældrene og i den samlede lærergruppe. Det at lærerne skal undervise mere betyder ikke, at der er givet flere ressourcer til holddeling og inklusion, men er et reelt udtryk for en besparelse, man har måttet foretage for at få kommunens økonomi til at hænge sammen.

Skole/hjemsamarbejdet

Skole/ hjem samtalerne er taget ud af lærernes professionelle råderum. Det betyder, at det ikke længere er muligt at lave to eller tre årlige skole/hjem samtaler med forældrene, men kun en samtale af 20 min. med to lærere. På nogle skoler har det været praksis med flere end en samtale for at give skole/hjem samarbejdet gode betingelser, og dermed sikre at elevernes udbytte af undervisningen blev bedre. Udfordringen bliver at den mundtlige kommunikation mindskes, når der kun er en årlig skole/hjem samtale, og at de elever, der har et særligt behov for mere tid til skole/hjemsamtalen, ikke kan få det. Det kan blive svært for lærerne at skulle sidde med tiden i baghovedet, når vi lige har lært at lægge den væk og selv kunne bestemme, inden for det professionelle råderum, hvad der var mest vigtigt for at få en undervisningspraksis til at fungere.

Forældremøder og kontaktforældremøder er også taget ud af det professionelle råderum.

Her gør samme tænkning sig gældende. Det kan blive svært at få den dialog med forældrene, som lærerne gerne vil i forhold til at løfte undervisningsopgaven.

Pædagogisk Servicecenter

Pædagogisk Servicecenter må reducere i åbningstiden. Konsekvensen kan være meget forskellig, afhængigt af hvilken skole man kommer fra – men en ting er sikkert; serviceniveauet kan ikke være det samme for hverken lærere eller elever.

Klasserejser

Klasserejser er skåret kraftig. Klasserejser er med til at understøtte den trivsel og læring, der forgår på skolen i dagligdagen. Eleverne kan ikke længere i samme omfang tilbydes denne mulighed for socialt samvær og undervisning. Det betyder, at vilkårene for undervisningen er forringet.

Pausetid

Pausetiden er forkortet med 5 minutter. Det bliver selvfølgelig en kort pause for både elever og lærere, men til gengæld kan alle møde 5 minutter senere om morgenen.

Dette var nogle af de kommende udfordringer, vi står overfor ude på lærerværelserne. Det bliver spændende at se, hvordan hverdagen bliver ude på skolerne. Jeg tror, det bliver svært at tænke tid, men når grænsen er sat, er der jo heller ikke noget at diskutere eller tage stilling til. Konsekvenserne af de store besparelser på skoleområdet betyder forringet undervisning for eleverne på skolerne i Hvidovre. I en tid med mange besparelser og nedlæggelse af lærerstillinger er det svært at se en sammenhæng med de visioner, regeringen lancerer for skoleområdet.

Sommerferien begynder for eleverne fredag den 24. juni, når sidste skoledag slutter.

For lærere m.fl. i Hvidovre begynder den til gengæld først mandag den 27. juni og slutter søndag den 31. juli. Hvis du er syg inden lærersommerferien begynder, har du krav på erstatningsferie på et senere tidspunkt. Du skal altså huske at sygemelde dig, hvis du bliver syg inden ferien begynder. Dette gælder også, hvis du bliver syg lørdag den 25. juni til mandag den 27. juni om morgenen. Du skal ligeledes huske at raskmelde dig igen.

Hvis du bliver syg i selve ferien, kan du under visse forudsætninger få erstatningsferie. Dette kræver også, at du syge- og raskmelder dig. Det kræver samtidig, at du er for syg til at kunne afholde din ferie. Dette vil være en konkret individuel vurdering, der efterfølgende skal foretages.

Det er vigtigt, at du på skolen er blevet informeret om, hvortil du skal syge- og raskmelde dig i skolernes sommerferie.

Hvidovre Lærerforening vil benytte lejligheden til at ønske alle en god sommerferie.

Det bliver naturligvis pragtfuldt sommervejr, uanset om du skal holde ferie i Danmark eller i udlandet.

Hilsen Flemming Ernst.

Hvidovre Lærerforening

Danmarks Lærerforening kreds 14
Idrætsvej nr. 73, 2650 Hvidovre
Tlf. 36 77 70 14 014@dlf.org www.dlfkreds14.dk

6. maj 2011

Til Senioristerne

Indbydelse til sensommertur på Holmen.

onsdag den 31. august 2011

Kl. 10.45 mødes vi på Henrik Gerners Plads, Nyholm (tæt på Operaen).

Vi får en udendørs rundvisning fra kl. 11-13 med et besøg i Mastekranen.

Vi har bestilt godt vejr, men tjek alligevel vejrudsigten og klæd jer på derefter.

**Rundvisningen koster 50 kr. for medlemmer og 60 kr. for ikke-medlemmer.
Max. 30 personer.**

Efter rundvisningen har vi bestilt bord på Færgen Ellen - som ligger fast ved Operaen.

I kan vælge mellem 3 ting:

A: Platte (3ting)	125 kr.
B: Laksebølle	90 kr.
C: Kyllingbølle	90 kr.

Ved tilmelding bedes I give besked, om I vil spise og hvilken ret.

Tilmelding til Inga og Hubert på telefon 36-490963 eller mail: ingahubert@mail.dk

Tilmeldingsfrist er den 15. august 2011.

En stor og varm sommerhilsen fra
Birger, Hubert og Inga

Seniortur til Gavnø

**Senioristerne på Gavnø:
Rundvisning på slottet
– men det vigtigste var nok
tiden i parken og cafeen
– hvor snakken gik.
Vejret var med os igen i år.
Tak til Hvidovre Lærerforening,
som igen var sponsor
for vores bus.**

Hilsen Hubert og Inga.

Fra generalforsamlingen Marts 2011

Ved Pia Møller

På generalforsamlingen præsenteredes et såkaldt komfort-o-meter:
Det måler CO2-koncentration, luftfugtighed og temperatur i et lokale.
Især det sidste kunne en del skolelokaler nok have brug for at for tjekket.
Ved præsentationen i salen på Dansborgskolen røg CO2-tallet klart op over, hvad der er grænsen, hvis koncentrationen mm. skal være i orden.
Der blev straks luftet ud, og deltagerne klarede flere gange at løfte armene i fælles flok til afstemningerne, - og endda at smile til fotografen.
Comfort-o-metret kan lånes af skolerne.
Henvendelse til Hvidovre Lærerforening.
Pt. har Dansborgskolen lånt det. Vi forventer at høre om resultatet.

Dirigent var den tidl. formand Christian Tastrup, der sammen med nuværende formand Flemming Ernst ledede slagets gang.

Forsamlingen stemmer.

Officielt referat er udsendt.
Et af de punkter, der gav mig anledning til debat var spydspids-funktionen.
Se redaktionelt forord som indledning til indlæggene om dette.